

Lech Wałęsa urodził się 29 września 1943 roku. Pierwsze wzmianki dotyczące jego działalności opozycyjnej pochodzą z 1968 roku, kiedy nakłaniał kolegów w stoczni do odmawiania udziału w masówkach potępiających strajki studentów. Od tamtego czasu zaczął coraz aktywniej angażować się w sprawy społeczne. W trakcie trwania strajku w grudniu 1970 roku był aktywnym uczestnikiem prac i jednym z przywódców Komitetu Strajkowego, pojawiła się nawet propozycja, by został jego przewodniczącym.

Po tragicznych zjściach grudnia '70 i śmierci 39 robotników zaangażował się w prace związku zawodowego metalowców oraz został społecznym inspektorem pracy. W 1976 został zwolniony z pracy za publiczną krytykę koncesjonowanych organizacji związkowych. Do 1980 zatrudniony najpierw jako elektromechanik w Gdańskich Zakładach Mechanizacji Budownictwa ZREMB i następnie w Zakładzie Robót Elektrycznych Elektromontaż w Gdańsku. W 1978 włączył się w działalność Wolnych Związków Zawodowych. Był członkiem redakcji "Robotnika Wybrzeża", współpracował z KOR, organizował stoczniovców, kolportował ulotki, wraz z innymi działaczami organizował spotkania dotyczące praw pracowniczych i samokształcenia. W latach 70. był wielokrotnie przesłuchiwany i zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB.

W sierpniu 1980 roku był jednym z głównych inicjatorów protestu w Stoczni Gdańskiej i przewodniczącym Komitetu Strajkowego. W kolejnych dniach strajku został Przewodniczącym Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. 31 sierpnia 1980 z ramienia MKS podpisał z delegacją rządową Gdańskie Porozumienia Sierpniowe. Jego postawa, nieustępliwe negocjacje i walka o postulaty doprowadziły do powstania NSZZ „Solidarność”. Była to pierwsza bezkrwawa wygrana z rządem komunistycznym. 17 września 1980 stanął na czele nowo utworzonej Krajowej Komisji Porozumiewawczej, organu koordynującego założonego na bazie MKS, ogólnopolskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W 1981 został wybrany najpierw na przewodniczącego zarządu Regionu Gdańskiego, a następnie – na pierwszym Krajowym Zjeździe Delegatów w Gdańsku – na pierwszego przewodniczącego NSZZ "S". W latach 1980–1981 „Solidarność” stała się w masowym ruchu społeczno-politycznym, liczącym ponad 10 mln członków.

Reakcją totalitarnego państwa na „Festiwal Solidarności” było wprowadzenie 13 grudnia 1981 roku Stanu Wojennego. Lech Wałęsa był jednym z pierwszych internowanych. Przetrzymany w odosobnieniu, zwolniony z internowania został dopiero w listopadzie 1982r. Przez cały okres po zdelegalizowaniu NSZZ „Solidarność”, kiedy związek był rozbity i niewielu ludzi miało jeszcze nadzieję na zwycięstwo, Lech Wałęsa był tym, który się nie poddał. Był rzecznikiem i orędownikiem idei solidarności. Pomimo ciągłych represji ze strony organów bezpieczeństwa PRL, nie załamał się. Jego walka została doceniona przez społeczność w Polsce, jak i poza granicami naszego kraju. W 1983 roku został laureatem Pokojowej Nagrody Nobla. Przez lata 80. prowadził nielegalną działalność opozycyjną. Już w kwietniu 1983 spotkał się z przedstawicielami Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej; w 1986 współtworzył jawną

Tymczasową Radę "S"; w 1987 założył i stanął na czele nadal nielegalnej Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ "Solidarność"; w 1988 brał udział w organizowaniu strajku w Stoczni Gdańskiej oraz był współzałożycielem Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ "Solidarność".

W 1989, jako przewodniczący strony opozycyjnej, zasiadł do rokowań z władzami komunistycznymi przy Okrągłym Stole, które doprowadziły do kompromisu, którego wynikiem były wybory 4 czerwca. Komitet Obywatelski zdobył w wyborach 99 ze 100 mandatów w Senacie i wszystkie z 35% pochodzących z wolnego wyboru miejsc w Sejmie. 17 sierpnia zorganizował spotkanie z przewodniczącymi ZSL i SD, zawiązując w Sejmie koalicję, która utworzyła następnie pierwszy powojenny niekomunistyczny rząd.

22 grudnia 1990 został pierwszym po wojnie, demokratycznie wybranym prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej. W trakcie swojej prezydentury Lech Wałęsa zawsze pozostawał rzecznikiem Polski na arenie międzynarodowej. Doprowadził m. in. do wyprowadzenia wojsk radzieckich z terytorium RP oraz do znacznej redukcji polskiego długu zagranicznego. Stałe działał na rzecz integracji Polski z państwami Zachodu, w tym do przyjęcia Polski do Struktur Paktu Północnoatlantyckiego oraz do Unii Europejskiej. W roku 1995 założył Fundację „Instytut Lecha Wałęsy”, której zadaniem jest wspieranie demokracji i samorządności w Polsce i na świecie. Dziś Lech Wałęsa kontynuuje swą misję rzecznika solidarności, podróżując po całym świecie przypominając polskie doświadczenia i bezkruwą walkę o pokój i demokrację.

Honorowe obywatelstwo nadano uchwałą Rady Miejskiej nr IX/211/2011.